

[Carl P. Jensen.]

igennem og gør sig klart, at man accepterer kræfternes frie spil, når det gælder prisdannelser, avancer og udbytter, så må det give enhver noget at tænke på, når man sammenholder disse udbetalinger med de årslønninger, hvis størrelse fremgår af denne oversigt.

For nogle dage siden modtog jeg en lille opbyggelig bog, og blandt afsenderne var også et æret medlem af dette høje ting. På en af denne bogs sider læste jeg bl. a. — under en illustration til en af de anviste leveregler — at der er nok til alles behov, men ikke til alles begær. Det er så sandt, som det er sagt, og jeg ville ønske, at det konservative folkeparti ville have ladet det ærede medlem, der bekender sig til denne livsanskuelse, tage ordet i radiokommentarerne og uddybe denne læresætning, eller også at det ærede medlem på anden måde ville have ladet sin røst høre i denne situation fremfor at fremsende denne anskuelse i bogform. Det ville have været ønskeligt, netop i denne spændte situation, hvor den svageste part i vort samfund har været ude for angreb i den udstrækning, som tilfældet er. Jeg tror ikke, danske arbejdere har noget imod at høre på tale af denne art, men vi foretrækker nu at se denne højere moral omsat i praksis, d. v. s. i form af et borgerligt ord i denne situation til egne meningsfæller — eller venner, som man plejer at sige.

Når det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og jeg ikke kan stemme for lovforslaget, er grunden bl. a. den, at vi også må skønne, at det havde været mere rimeligt, om det alene havde været pålagt de oliefirmaer, der har standset leverancerne, at genoptage den afbrudte udlevering af benzin og olie i den udstrækning, hvori Dansk Arbejdsmands Forbund havde erklæret sig villig til at give dispensationer under den lovlige strejke, dispensationer, som man nu har afskåret forbundet fra at udvide til de områder, man beklager sig over er ramt. Dansk Arbejdsmands Forbund ville have været villig til at fortsætte de givne dispensationer og at udvide dem, men denne villighed er nu blevet illusorisk, fordi man benyttede de to firmaer, der ikke havde overholdt spillets regler for selv at

kunne være med i udleveringen, til dette politiske modtræk. Det er ikke tilfældigt, at Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark, som disse firmaer er medlemmer af, i de sidste dage har stået i meget intim forbindelse med det konservative folkeparti for at stille brikkerne op til dette politiske skakspil.

Vi er betænkelige ved et lovindgreb, der går videre end til at påbyde de to firmaer at genoptage udleveringen på de tidligere aftalte vilkår, og derfor kan vi ikke stemme for det foreliggende lovforslag, men vil afholde os fra at stemme.

Økonomi- og arbejdsministeren (*Krag*):

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet et direkte spørgsmål til mig vedrørende punkt 1 i § 1, stk. 1, i lovforslaget, idet han ønskede oplyst, hvorfor denne kategori af arbejdsstandsninger er medtaget. Begrundelsen er allerede delvis givet af det ærede medlem hr. Viggo Starcke: det er klart, at benzin og olie skal kunne transporteres udover landet; samtidig tager denne del af forslaget sigte på, at også andre livsvigtige varer skal kunne transporteres.

Jeg finder endvidere anledning til at gentage, at det lovforslag, der her foreligger fra regeringens side, rummer et klart indgreb overfor de fire olieselskaber, et indgreb, der pålægger disse fire selskaber leveringspligt, en pligt, hvis forsømmelse er belagt med straf.

Jeg skal iøvrigt indskrænke mig til at henvise til de udtalelser, statsministeren og jeg fremsatte under førstebehandlingen. Disse udtalelser begrundes tilstrækkeligt, at vi fra regeringens side ikke kan tilråde en vedtagelse af de af venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag. Det er vel også gennem de referater, der her er givet, blevet tilstrækkeligt klargjort, at de udtalelser, der er fremsat i udvalget af forskellige sagkyndige, bl. a. af statens forligsmand og af de to hovedorganisationers formænd, yderligere har måttet bestyrke os i denne indstilling.

Det radikale venstres ønske om udvalgsarbejdets fortsættelse med henblik på, at udvalget kan følge landbrugseksportens udvikling, kan regeringen imødekomme.